

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Paraschiv Valentin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 12 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Paraschiv Valentin xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx, locuitor al xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 17.05.2018 - 26.06.2018;
2. Instanța de apel: 19.07.2018 - 12.12.2018;
3. Instanța de recurs: 25.02.2019 - 17.04.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț sediul Centru din 26 iunie 2018, Paraschiv Valentin, a fost declarat vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit. b) Cod penal și aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.84 alin.(4) Cod penal, la pedeapsa stabilită, s-a adăugat parțial pedeapsa aplicată lui Paraschiv Valentin prin sentința judecătoriei Edineț sediul Central din 16 februarie 2018, stabilindu-i lui Paraschiv Valentin pedeapsa definitivă de 6 (șase) ani de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Corpul delict - cuțitul, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța din 26 martie 2018, care se află în camera de păstrare a corpurilor delictate din cadrul judecătoriei Edineț sediul Central, la intrarea în vigoare a sentinței să fie nimicit.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Paraschiv Valentin, la data de 08.02.2018, aproximativ pe la ora 21:00, aflându-se la domiciliul său amplasat în s. xxxxx, fiind în stare de ebrietate și urmărind scopul impunerii voinței sale și a controlului personal, provocării stării de tensiune și suferințe psihice, ca urmare a conflictului inițiat de către acesta, intenționat a manifestat un comportament agresiv și violent față de soția sa, Paraschiv Maria, numind-o cu cuvinte necenzurate și amenințând-o cu răfuială fizică având în mână un cuțit de bucătărie, acțiuni ilegale în rezultatul cărora lui Paraschiv Maria i-au fost provocate suferințe psihice.

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către avocatul Ciumac Natalia în interesele inculpatului Paraschiv Valentin, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea totală a sentinței din 26 iunie 2018, cu pronunțarea unei sentințe de achitare a lui Paraschiv Valentin, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

3.1 În argumentarea poziției sale a menționat, că inculpatul Paraschiv Valentin nu și-a recunoscut vina. Afirmă, că Paraschiv Valentin nu era în stare de ebrietate, n-a avut intenția s-o intimideze în nici un fel cu ajutorul cuțitului, n-a comis acțiuni ilegale și se consideră nevinovat.

Consideră, că vinovăția lui Paraschiv Valentin n-a fost dovedită pe deplin.

Menționează, că la dosar nu este vre-un raport de expertiză care ar confirma legătura dintre cele imputate inculpatului și proba veridică ce ar demonstra cu certitudine tensiunea și suferința psihică cauzată părții vătămate.

Din considerentele menționate, consideră oportun achitarea inculpatului din lipsa infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 decembrie 2018 a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Ciumac Natalia în interesele inculpatului Paraschiv Valentin și menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond judecând cauza penală a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Paraschiv Valentin în baza art.201/1 alin.(1) lit.b) Cod penal, precum și aplicând o pedeapsă penală legală.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și anume prin: - declarațiile părții vătămate Paraschiv Maria (f.d.109); - procesul-verbal privind constatarea unei bănuieli rezonabile cu privire la infracțiune în cadrul examinării materialului înregistrat în R-2 cu nr. 416 din 09.02.2018 din 15.02.2018 (f.d.4), prin care s-a stabilit faptul, că la 08.02.2018, Paraschiv Valentin, fiind în stare de ebrietate, la domiciliul său a provocat un conflict, numind-o cu cuvinte necenzurate pe soția sa Paraschiv Maria, amenințându-o cu răfuială fizică, având în mână un cuțit; - plângerea părții vătămate Paraschiv Maria din 08.02.2018 (f.d.5); - procesul-verbal de cercetare la fața locului și tabelul fotografic din 08.02.2018 (f.d.8-9); - ordinul de restricție de urgență nr. 50 din 08.02.2018 (f.d.11), prin care lui Paraschiv Valentin i-au fost stabilite restricții în legătură cu violența în familie; - cererea din 21.03.2018 (f.d.13), prin care Paraschiv Maria solicită să fie recunoscută parte vătămată; - Ordonanța din 21.03.2018 (f.d.14), prin care Paraschiv Maria a fost recunoscută parte vătămată; - declarațiile părții vătămate Paraschiv Maria din 21.02.2018, prin care aceasta a relatat cu lux de amănunte circumstanțele cauzei, confirmând violența în familie; - ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 26.03.2018 (f.d. 20), prin care a fost recunoscut și anexat la cauza penală cuțitul folosit în timpul

infrațiunii; - procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.03.2018 (f.d.21), prin care a fost examinat cuțitul; - informația de la IP Edineț din 08.02.2018 ora 20:50 (f.d.59), prin care se confirmă că Paraschiv Valentin a anunțat poliție despre conflictul cu soția sa.

În ce privește pedeapsa aplicată inculpatului instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia, că corectarea și reeducarea lui Paraschiv Valentin, precum și atingerea celorlalte scopuri ale pedepsei v-a fi posibil doar prin aplicarea pedepsei de închisoare, fiind respectate prevederile art.2, 7, 61 alin.(2), 75, 76, 78 Cod penal și anume, fiind ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei-că este infracțiune mai puțin gravă, de motivul infracțiunii săvârșite - neînțelegerile apărute în familie cu aplicarea amenințărilor și violenței psihice, de lipsa circumstanțelor atenuante, de prezența circumstanțelor agravante - săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate și care anterior a mai comis o infracțiune similară, de antecedentele penale - pentru infracțiunile comise anterior pentru care a executat pedeapsa închisorii și ultima pedeapsă neexecutată, de caracteristica - negativă de la locul de trai, de lipsa la evidența - medicilor narcolog și psihiatru, de - părerea părții vătămate, de lipsa - pretențiilor morale, materiale și împăcarea cu aceasta, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui, fiind aplicată în limita stabilită de lege.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Paraschiv Valentin în care a invocat ca temei de casarea a deciziei prevederile art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

5.1. În motivarea recursului avocatul a invocat că, instanța de apel a ignorat în totalitate argumentele apărării, declarațiile inculpatului, care probează faptul nevinovăției lui Paraschiv Valentin în infracțiunea incriminată.

Indică recurentul că, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, inculpatul vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut și că, vinovăția acestuia în instanța de fond nu este dovedită pe deplin. În ședința de judecată nu a fost elucidat pe deplin faptul că inculpatul a provocat stări de tensiune și suferințe psihice, prin comportamentul său, soției sale. Paraschiv Maria a menționat în judecată că între ea și soțul ei s-a iscat un conflict, dar totul a decurs fără careva amenințări. Mai mult ca atât, anume inculpatul a apelat la organele de drept.

Este de menționat că Paraschiv Maria a declarat în instanța de judecată că nu a remarcat prezența unor suferințe psihice, la data de 08.02.2018, în urma acțiunilor inculpatului. Astfel, la dosar nu este prezent un raport de expertiză psihiatrică ce ar confirma legătura dintre cele imputate inculpatului de către acuzator, fapt care ar putea demonstra sau nu, suferințele psihice ale Paraschiv Mariei.

Consideră apărarea că, atât instanța de fond cât și instanța de apel, greșit au calificat acțiunile inculpatului Paraschiv Valentin sub incidența art.201/1 alin.1 lit.b) Cod penal. Astfel că acțiunile lui Paraschiv Valentin nu întrunesc elementele unei infracțiuni.

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Paraschiv Valentin, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, argumentele aduse au fost obiect de judecare în instanța de apel, după cum s-a constatat, le-a examinat detaliat și minuțios, apreciind toate probele din dosar conform art.414 al.3 Cod de procedura penala, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluzia privind vinovăția inculpatului, în comiterea infracțiunii înscrinate, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

La rândul său, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului în sensul declarat de apelant, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod procedura penala

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit textului recursului se invocă, ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.1) pct.8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens, raportând respectiva normă la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent. Or, Colegiul atestă, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, fiind dovedite prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Paraschiv Valentin, inclusiv vinovăția

acestuia, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Referitor la motivele invocate în cererea de recurs precum că, „(...) instanța de apel a ignorat în totalitate argumentele apărării”, Colegiul penal menționează că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece:

- decizia instanței de apel este una argumentată inclusiv în raport cu cererea de apel a apărării (f.d.142), care sunt identice cu argumentele recursului declarat, totodată instanța de recurs consideră că, repronunțarea asupra argumentelor recursului nu poate duce la casarea deciziei contestate, or potrivit practicii CtEDO (*Coroi vs R. Moldova, 15.03.2011*), Curtea a specificat că, „ (...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CoEDO”;

Nu pot fi reținute argumentele apărării, precum că, *declarațiile inculpatului probează nevinovăția acestuia și că acesta nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii încriminate* or, declarațiile acestuia se consideră ca tendința ultimului să prezinte o stare de fapt nereală și neplauzibilă, care să-i atenueze răspunderea penală, deoarece aceste declarații se combat prin cumulul de probe administrate la urmărirea penală, care în rezultatul cercetării lor, și descrise în pct.4.1 al prezentei decizii, fiind apreciate conform art.101 Cod procedură penală, dovedesc în întregime vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.1) lit.b) Cod penal, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată la caz lipsește.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că la dosar nu este prezent un raport de expertiză psihiatrică ce ar confirma legătura dintre cele imputate inculpatului de către acuzator, fapt care ar putea demonstra sau nu, suferințele psihice ale Paraschiv Mariei. Or, acțiunile inculpatului întemeiate au fost încadrate în baza art.201/1 alin.1) lit.b) Cod penal – ca acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei, nefiind obligatoriu semnul calificativ - cauzarea cărorva suferințe psihice, prezența sau lipsa cărorva nu exclud răspunderea penală pentru fapta săvârșită, circumstanță de care s-a ținut cont la individualizarea pedepsei.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția acestuia, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel (f. d.160 decizia contestată), asupra cărorva s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Colegiul penal constată, că instanța de apel, respectând prevederile legislației în vigoare, a supus unei verificări minuțioase, sub toate aspectele, probele prezentate de părți și anume declarațiile părții vătămate precum și actele cauzei, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, ce nu trezesc careva dubii și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii în baza art.201/1 al.1 lit.b) Cod penal a fost dovedită integral, pedeapsa numită este una echitabilă, careva temei de a interveni în hotărîrea instanței de apel, la caz, lipsește.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune declararea, ca inadmisibil, a recursului ordinar declarat de avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Paraschiv Valentin.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Paraschiv Valentin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe ***Paraschiv Valentin xxxxx*** ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **16 mai 2019.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie